

مسئولان می‌گویند منحنی ابتلا به کرونا در تهران نزولی نیست و پایتخت نیازمند اتخاذ سیاست‌های مجزایی برای مقابله با این ویروس است

تهران! کرونا از تو دور نیست

ابوالقاسم رحمانی
دبیر گروه جامعه

بیش از دو ماه است که از ورود ویروس کرونا در کشور و شیوع این بیماری کشنده می‌گذرد؛ دو ماهی که هر روز آن برای ما و تمام مردم جهان به مثابه سال‌ها گذشت و شرایط سخت زندگی با کرونا حساسی اعصاب و روان مردم را به هم ریخت. در تمام این مدت شیوع کرونا، اقدامات و سیاست‌های سختگیرانه و متفاوت باعث شد هر کشوری با مدل مطلوب خود به جنگ با این ویروس برود و هر کشوری تا حدی از آزادی عمل شهروندان خود بکاهد. ایران نیز از این قاعده مستثنی نبود و همچون سایرین با به کار بستن سیاست‌های مختلف از جمله تعطیلی‌های گسترده، هم در حوزه فعالیت‌های اقتصادی و هم فعالیت‌های آموزشی، اجرای منع آمدوشد میان شهرها و استان‌ها، آموزش فرآیندهای بهداشتی به شهروندان و سیاست‌های متفاوتی از این دست به جنگ با کرونا رفت. بعد از گذشت همین دو ماه و بعد از اجرای تمام سیاست‌های مطلوب ستاد ملی مبارزه با کرونا، مدت کوتاهی است که از لحاظ تعداد مبتلایان و جان‌باختگان در نقطه‌ای ایستاده‌ایم که می‌توان تا حدی خوشنود بود. به‌رحال عبور از آن پیک و حشتناک ابتدایی و ابتلای تعداد زیادی از مردم کشور و جان‌باختن چندین هزار نفر از هموطنان و رسیدن به نقطه‌ای که تعداد جان‌باختگان روزانه بر اثر ابتلا به کرونا دورقمی شده و میزان ابتلاها نیز روند کاهشی را طی می‌کند، نمایانگر وضعیت مطلوب تری نسبت به گذشته است. اما در همین فضای نسبتاً مطلوب با تصمیم ستاد ملی مبارزه با کرونا از چند روز پیش بنگاه‌های اقتصادی و کارگاه‌ها و کارخانه‌ها به روال سابق فعالیت‌های خود بازگشتند و بعد از آن نیز تقریباً همه کسب‌وکارها به جز تعدادی از مشاغل که در گروه پرخطر بودند و فعلاً تعطیل نگه داشته شده‌اند (البته تعداد زیادی از این مشاغل از جمله آرایشگاه‌ها، رستوران‌ها، قهوه‌خانه‌ها و... از همان اسفندماه به‌صورت چرخ خاموش کار خودشان را انجام می‌دادند) فعالیت خود را آغاز کردند. نگاهی به خیابان‌های شهر، به اتوبوس‌های شهری، مترو و سایر وسایل حمل‌ونقل به‌خوبی نشان می‌دهد که حیات دوباره به شهر برگشته، اما این بار پرخطرتر از هر زمان دیگری. این بازگشایی‌ها، این برداشته شدن محدودیت‌ها و این تلاش برای به‌اصطلاح حفظ حیات اقتصادی کشور در هر جای کشور حتماً آثار خطرناکی را در آینده‌ای نزدیک بر جای خواهد گذاشت، اما در تهران بیشتر؛ تهران از آن جهت که مرکز کشور محسوب می‌شود و بسیاری از ادارات، مشاغل و بنگاه‌های اقتصادی در آن قرار دارند و شاهراه ارتباطی سایر استان‌ها نیز هست، که در صورت مواجهه با کوچک‌ترین مخاطره‌ای در شرایط کرونایی، قابلیت انشاز آن را به سایر نقاط کشور دارد و از این منظر می‌تواند که اقدامات موثرتری در آن برای مبارزه با کرونا صورت بگیرد.

جمعیت زیاد پایتخت، تمرکز خدمات و دستگاه‌ها و بنگاه‌های مختلف اقتصادی و... در تهران، موقعیت جغرافیایی خاص و مسائلی از این دست شرایط تهران را در مقایسه با سایر استان‌های کشور متفاوت می‌کند. بعد از شیوع کرونا و تجربه پیک همه‌گیری این ویروس در سایر استان‌ها، با اجرای سیاست‌های گوناگون و به‌رغم عدم اعلام آمار تفکیک‌شده تعداد مبتلایان به کرونا در سایر استان‌ها، پیش‌بینی‌ها و همچنین بعضی اظهارنظرها نشان می‌دهد برخی از استان‌هایی که در ابتدای ورود کرونا به کشور روزهای سخت و تلخی را با انبوهی از مبتلایان پشت‌سر گذاشتند، حالا در وضعیت نسبتاً بهتری قرار گرفته‌اند. برای مثال به یاد داریم که استان گیلان یکی از اصلی‌ترین مراکز ابتلا و شیوع کرونا در روزهای ابتدایی اسفندماه سال گذشته بود، اما حالا منوچهر جمالی، عضو مجمع نمایندگان استان گیلان در ارتباط با وضعیت این استان در مواجهه با ویروس کرونا می‌گوید: «با دستور وزیر بهداشت، رئیس دانشگاه علوم پزشکی و نظارت نمایندگان استان به‌عنوان اعضای کمیسیون بهداشت، مقابله با کرونا در گیلان به‌بهترین شکل انجام شد، الان اوضاع بهتر شده و آمارها کاهشی است. شهرستان رشت بیشترین درگیری با کرونا را در بین سایر شهرهای استان گیلان داشت، اما اکنون با مدیریت شرایط تعداد بستری‌ها کم و آمار مرگ‌ومیر بسیار کاهش یافته است، به‌طوری که در برخی روزها ما هیچ مورد فوتی نداریم. اگر وضعیت به همین منوال پیش برود، تعداد بستری‌ها کمتر هم خواهد شد، لذا وضعیت مدیریت و خوب شده است.» این وضعیت در تعدادی دیگر از استان‌هایی هم که روزهای سختی را در ابتدای شیوع کرونا پشت‌سر گذاشتند، تجربه شده و روند ابتلا و مرگ‌ومیر آنها نیز کاهشی است. اما این وضعیت در تهران شمایل دیگری دارد؛ همان شلوغی‌هایی که از آنها نام بردیم، ازدحام در مترو، اتوبوس و خیابان‌ها و

تهران نیازمند طراحی سیاست‌های مجزا برای مقابله با کروناست

معابر شهری، در کنار بازگشایی فعالیت‌های مختلف اقتصادی باعث شده که حالا تهران در معرض مخاطرات جدی در ماجرای شیوع کرونا قرار گیرد؛ مخاطراتی که هر روز نگرانی‌ها در ارتباط با آن از سوی مقامات نظام سلامت کشور بازگو می‌شود. علیرضا زالی، فرمانده ستاد ملی مقابله با کرونا در کلانشهر تهران در جریان اعلام آمار و وضعیت شیوع کرونا در تهران با ابراز نگرانی نسبت به وضعیت پایتخت در روزهای آینده گفته است: «به‌رغم تمام توصیه‌ها، ثبت ۲۳۷ مورد بستری جدید کرونا در تخت‌های عادی و ۹۱ مورد در بخش‌های ویژه بیمارستان‌های تهران تنها طی یک روز، نگران‌کننده است. این آمار رشد هفت‌درصدی بستری بیماران مبتلا به کرونا در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان‌های تهران را هم نشان می‌دهد.» سوای زالی، محسن شامی، رئیس شورای شهر تهران هم ۳۱ فروردین‌ماه در ارتباط با وضعیت پایتخت در مواجهه با ویروس کرونا گفت: «انتظار ما از مسئولان مربوطه آن است که با عدم شتابزدگی در رفع محدودیت‌های ایجادشده، دستور رعایت مسائل ایمنی دو ماه گذشته توسط شهروندان را با خطر مواجه نکنند و موجب ایجاد موج جدید بیماری کرونا نشوند. نگرانی اعضای شورای شهر تهران از تصور عادی شدن شرایط براساس آمار رسمی ارائه‌شده از سوی وزارت بهداشت است که ممکن است بستر اتخاذ تصمیماتی درمورد رفع محدودیت‌ها شود.» البته این نگرانی‌ها استدلال علمی و آماری نیز دارد، چراکه چندی پیش براساس آمار اعلام‌شده، حمل‌ونقل عمومی و فروشگاه‌ها سهمی نزدیک به ۶۰ درصدی در شیوع ابتلا به کرونا دارند. این آمار و اظهارات به‌خوبی نشان می‌دهد با راهکار و شیوه سایر استان‌ها نمی‌توان به جنگ با کرونا در تهران رفت و باید برای پایتخت باتوجه به تمام اثرگذاری‌هایش طرحی مجزا پیش‌بینی کرد تا آنچه بر اثر مجاهدت کادر درمان و همراهی مردم در سایر استان‌ها اتفاق افتاده است، با بی‌توجهی مسئولان در تهران از بین نرود.

برنامه ویژه برای مناطق کم‌برخوردار

اثرگذاری بیشتر و مخاطرات جدی‌تر کرونا بر اقشار ضعیف و فقیر جامعه بر کسی پوشیده نیست. مساله‌ای که فقط محدود به ایران نیست و در سایر کشورها نیز متأسفانه این طبقه‌های از سایرین در معرض ابتلا و کشته‌شدن بر اثر ویروس کرونا بوده‌اند. عدم دسترسی به منابع غذایی سالم و کافی، عدم توانمندی مالی برای تهیه مواد مورد نیاز، عدم دسترسی کافی به اقلام بهداشتی و درمانی، حضور بیشتر و طولانی‌تر در سطح جامعه و اماکن پر خطر به‌منظور انجام فعالیت‌های اقتصادی و... همه بخشی از دلایلی است که این طبقه را به نسبت سایر گروه‌های اجتماعی آسیب‌پذیرتر می‌کند. در تهران هم با نگاهی به محلات جنوب شهر و مناطق کمتر برخوردار و حاشیه‌ای و وضعیت جغرافیایی و بافت کارگرنشین این مناطق و الزام حضور آنها در محل کارشان شیوع کرونا وضعیت نسبتاً خطرناک‌تری را دارد. به همین منظور ذیل انجام اقدامات موثر در تهران برای شیوع کرونا برای این مناطق نیز می‌توان راهکارهای ویژه‌تری را در نظر گرفت و حتی به انجام غربالگری حضوری و معاینات خانه‌به‌خانه رجوع کرد تا بیش از پیش به مبارزه با کرونا در این مناطق پرداخته شود.

غربالگری متمرکز در تهران

این مساله و پیشنهاد به‌معنی تفاوت قائل شدن و شکاف اجتماعی بین تهران و سایر استان‌ها نیست، بلکه به این معناست که با کنترل روند شیوع کرونا در تهران به‌عنوان مرکز و پایتخت کشور و شاهراه اصلی خدمات و مسافرت‌ها و... روند کنترل و مبارزه با کرونا در سایر استان‌ها نیز تسهیل می‌شود. برای این کار هم همان‌طور که پیش‌تر و در جریان بررسی روشها و راهکارهای سایر کشورها در مبارزه با شیوع کرونا اشاره کرده بودیم یکی از اصلی‌ترین اقدامات انجام‌تست‌های گسترده ابتلا به کرونا در شهروندان است. آنهایی که این روزها به هر دلیل مجبور به حضور در محل کارشان هستند باید پوش قرار گیرند تا مساله اپیدمی کرونا به این شمایل در پایتخت مهار شود. کشورهایی نظیر آلمان، کره جنوبی و... با استفاده از همین راهکار و انجام تست‌های زیاد ابتلا به کرونا توانستند راه و مسیر بهتری را به نسبت سایر کشورهای درگیر با کرونا طی کنند و وضعیت نسبتاً بهتری داشته باشند.

راهکارهایی برای کاهش روند شیوع کرونا در تهران

دولت به‌رغم محدودیت‌ها و آزرگیری فعالیت‌های اقتصادی و خدماتی اصرار دارد، مسئولان نظام سلامت کشور و تعداد قابل توجهی از مردم هم مدافع ادامه یافتن بیشتر تعطیلی‌ها هستند، تعداد زیادی از مردم هم برای امرار معاش و رفع احتیاجات معیشتی نیازمند به کار و فعالیت اقتصادی و کسب‌درآمد هستند، حمل‌ونقل عمومی با تمام توصیه‌ها مثل خیابان‌های شهر شلوغ‌ترین روزهای خود را پشت‌سر می‌گذارد و اینها همه وصف حال این روزهای پایتخت است. در همین احوال اما سوای نقد کردن می‌توان راهکارهایی را هم پیشنهاد کرد تا دست کم میزان آسیب و مخاطرات را کمی هم که شده کاهش داد. مثلاً برخی اعضای شورای شهر به توسعه حمل‌ونقل روی زمین و اتوبوس‌ها اصرار داشتند تا مترو که وضعیت تهوی آن خیلی مناسب این شرایط نیست تعطیل شود. یا مثلاً می‌توان برخی از کسب‌وکارهایی که خیلی با حوزه اقتصادی درگیر نیست و تأثیری بر روند اقتصاد کشور ندارد تعطیل کرد و خیلی دیگر از این مدل راهکارها، به‌رحال همان‌طور که گفتیم در صورت آلودگی بیش از پیش تهران و به ویروس کرونا دیگر موفقیت نسبی برخی استان‌های کشور، حتی موفقیت تمام ۱۳۰ استان دیگر کشور خیلی اهمیتی نخواهد داشت؛ وقتی حجم بالایی از جمعیت کشور در تهران است، آموذشده‌ها به این استان بالاست و خدمات و فعالیت‌های اصلی در آن صورت می‌گیرد. در همین گذر و با توجه به این مسائل می‌توان تعدادی راهکار ارائه کرد که با توجه به آنها شاید از بار مخاطرات شیوع کرونا در تهران کاسته شود.

ادامه روند دورکاری در برخی مشاغل

همان‌طور که گفتیم در چنین شرایطی که از خانه خارج شدن حتی یک نفر هم بر پررسه شیوع کرونا اثر منفی می‌گذارد، ادامه روند دورکاری برخی مشاغل که خیلی اثر خاصی بر اقتصاد کشور ندارند و اساساً در حوزه این دست از مشاغل تعریف نمی‌شوند می‌تواند کارساز واقع شود. مثلاً فعالیت برخی از نهادها و سازمان‌های فرهنگی حاکمیتی و تعدادی از شرکت‌های خدماتی و تولید محتوای خصوصی، مثل برخی از رسانه‌ها و... که خیلی ارتباطی به چرخیدن چرخ اقتصاد مملکت ندارد می‌تواند به‌صورت دورکاری ادامه پیدا کند و الزامی بر حضور کارکنان در محل کار نباشد تا به حد وسیع بر کاهش ترافیک شهری و شلوغی معابر و اجتماعات اثر بگذارد.

دستکاری و تغییر ساعات کاری

یکی دیگر از اقداماتی که می‌تواند بر روند کاهشی تجمعات و شلوغی شهر اثر مثبت گذارد مساله تغییر، کاهش و دستکاری ساعات کاری است. این راهکار که می‌تواند با راهکار قبلی یعنی دورکاری هم ارتباط داشته باشد در صورت اجرا شدن احتمالاً اثرات مثبتی بر کنترل جمعیت حاضر در شهر و خارج از خانه خواهد گذاشت. البته این به معنای این نیست که مثلاً در ساعاتی از روز خبری از کرونا نیست و در ساعات دیگر هست، مقصود از روش کاهش و تغییر ساعات اداری این است که هم زمان حضور نیروها در مشاغلی که حتماً نیاز به حضور کارکنان در محل کار است طوری تنظیم شود که با پایان ساعت کاری و یا آغاز آن خیلی به ترافیک شهری و شلوغی معابر شهری برخورد و هم تعداد و زمان حضور نیروها طوری تنظیم شود که با حداقل تجمع در محل کار مواجه باشند.

دولت باید مستقیم به مصائب و مسائل حاشیه‌ای تهران ورود کند، با حضور فلان تشکل مردمی و... گره کور این مناطق باز نمی‌شود

دفعات قبل درموقع عادی مدیریت شهری و شهروندان آنها را نادیده می‌گیرند و کاری به آنان ندارند، ولی الان نمی‌توانند نادیده بگیرند، چون اینها می‌توانند بمب‌های انتقال ویروس باشند و این امر بی‌نهایت خطرناک است و اینها را با دستورالعمل و اینکه این قاعده را رعایت کنید و با دورکاری و... نمی‌توان کنترل کرد. این افراد نیاز به خدمات‌رسانی کاملاً مستقیم دارند و نباید این طور باشد که فلان مجموعه مردم‌نهاد فقط به میدان کمک بیاید. کاملاً مستقیم و مداوم و گزیده باید انجام شود و به همه آنها باید انواع خدمات داده شود. غذای تمیز و درست برایشان تهیه شود و غربالگری مداوم باید انجام شود و کارهای مربوط به بهداشت محیط را به‌درستی انجام دهند. همه اینها به‌صورت کاملاً مستقیم از دولت به مردم باید انجام شود تا بتوان شیوع بیماری را کنترل کرد. غربالگری انواع بیماری‌ها باید مداوم انجام شود. نکته بسیار مهمی که درباره اینها وجود دارد درباره مقوله مصرف باید دولت کمک کند، الان این قشر در شبکه غیررسمی مصرف قرار دارند و این مصیبت است. مواد بی‌کیفیت و مصرف‌نامن وجود دارد و این را بارها بیان کرده‌ام که برای کاهش آسیب، به این افراد مواد بدهید که البته این بحث مفصلی است. با انواع فعالیت‌های کاهش آسیب سعی کنند آن را به حداقل برسانند و جای مصرف تمیز را فراهم کنند. همزمان ۱۲ نفر در یک جا می‌نشینند و در ذهن خود ندارند که کرونایی وجود دارد، برای اینها هیچ‌راهی وجود ندارد. با جلسه و سمینار گذاشتن مشکلی حل نمی‌شود، مصائب این طبقه را باید با نفور و مستقیم و بدون هیچ‌وقت‌کشی حل کرد تا بیش از این هزینه روی دست خود و کشور نگذارند.»

را دارید که به آنها رسیدگی نمی‌شود. اینها رسیدگی بهداشتی چندانی ندارند و نسبت به سلامت حساسیت به خرج نمی‌دهند، البته پول ندارند که به سلامت توجه داشته باشند. موردی بود که خانم باردار بود و حتی نمی‌توانست وضع حمل کند. مساله بعدی در این نوع بافت‌های شهری این است که شما انواع فعالیت‌های جمعی دارید که تعطیل نمی‌شوند. در طبقه متوسط می‌گویید سیمنا یا استخر تعطیل است، ولی آنها فعالیت‌های جمعی خود را تعطیل نمی‌کنند، چون به زندگی آنها وابسته است. از فعالیت‌های جمعی فراغتی مثل اینکه جمع شویم و فلان جا قلیبان بکشیم بگیریم تا فعالیت‌های جمعی اقتصادی که در خانه جمع می‌شوند و کار خانگی انجام می‌دهند که در بازار توزیع کنند؛ این طیف فعالیت‌های جمعی است. هیچ‌نظارتی نیست که این فعالیت تعطیل شود و اگر تعطیل شود به زندگی مردم آسیب وارد می‌شود. نکته بعدی بحث بهداشت محیط است؛ یکی از مضرات جدی در این مناطق این است که خدمات شهری پایین است و بهداشت محیط اوضاع بدی دارد، مثلاً منطقه پشت‌مرقد امام (ره) همه‌قشر آدمی هستند پاکستانی و افغانستانی و... حضور دارند و از نظر بهداشت محیط فاجعه است. بهداشت محیطی در مناطق حاشیه‌ای وضعیت خوبی ندارد. معضل بعدی مقوله فقر است؛ امروز برای من پیامی آمده که فلان جاسمک ۱۳ هزار تومان فروخته می‌شود. کل سرانه خرج یک روز برای یک نفر از آنها ۱۵ هزار تومان است. خرج روزانه او ۱۵ هزار تومان است، چطور با این ۱۳ هزار تومان ماسک بخرد؟ برای این فرد بی‌معنی است که بخواهد ماسک بزند یا الکل بزند، چون تهیه آن برایش سخت است. به‌خاطر انباشت مسائل زمینه‌ای و به‌خاطر اینکه برخلاف

بافت‌های فرسوده و مناطق حاشیه‌نشین شهری. نکاتی که بیان کردم و مدیریت تراکم شهری راه‌حل‌های عمومی است که برنامه‌ریزهای شهری مفصل می‌توانند درباره آن توضیح دهند، اما این داستان حاشیه‌نشینی و بافت فرسوده - که ده‌ها مساله زمینه‌ای دارند که به هم گره می‌خورند- مدیریت را بی‌نهایت سخت می‌کند. یکی از این مسائل تراکم بسیار بالاست، یعنی مثلاً منطقه ۱۰ یکی از پرتراکم‌ترین مناطق تهران است و ۵۳ درصد بافت فرسوده دارد. نمونه‌های بسیار زیاد دیگری هم وجود دارد. تراکم منطقه ۱۰ را با جایی همچون منطقه ۲ یا ۵ مقایسه کنید؛ چه در معابر شهری، چه در سکونتگاه‌ها و چه در گذر شهری قابل مقایسه نیستند. همین‌طور که سرانه متراژ سکونت هر فردی پایین‌تر می‌آید، مثلاً اگر در منطقه ۳ سرانه متراژ سکونت هر فرد ۱۰ یا ۱۵ متر باشد آنجا یک سوم می‌شود. به‌طور میانگین اگر آپارتمان‌ها ۱۳۰ تا ۱۵۰ متری باشد، اینجا به‌صورت میانگین ۶۰ متری هستند. تراکم شهری وارد خانه هم می‌شود، یعنی در خانه‌ها پرتراکم زندگی می‌کنند. دومین مساله این است که انواع رفتارهای پرخطر از منظر کرونا، مثل اعتیاد در این مناطق وجود دارد و حجم معتاد در این مناطق بیشتر است و گستردگی مصرف مواد مخدر در این مناطق را دارید، ضمن اینکه مصرف‌کننده‌ها ده‌ها بیماری زمینه‌ای دارند. از هباتیت تا ایدز و بیماری‌های تنفسی دارند و مصرف‌کننده‌ها به این مسائل توجهی ندارند؛ بخش زیادی از آنها به این دلیل این است که اولویت آنها مصرف مواد است. کافی است به مولوی بروید، معتادان کنار هم نشسته‌اند و اوزاساتل یکی استفاده می‌کنند. یک مساله دیگر انواع بیماری‌هاست، باز هم در مناطق حاشیه‌نشین حجم زیادی بیماری‌ها

سواى راهکارهایی که گفته شد، خواندن و شنیدن نظر کارشناسی می‌تواند هم در تحلیل وضع موجود در کلانشهر تهران و هم در راه‌های پیش‌رو برای کاهش آسیب‌ها راهگشا باشد. امیر خراسانی، جامعه‌شناس شهری در این رابطه به «فرهیختگان» گفت: «بحث بیماری‌های مسری و کرونا یک نقطه مرکزی و محوری دارد که آن تراکم است و این بیماری نسبت به آن حساس است؛ هرچه تراکم بالاتر باشد احتمال ابتلا بالاتر می‌رود، در نتیجه کلان‌شهرها که تراکم بیشتری دارند محل آسیب بیشتری هستند؛ اگر تهران را به‌مثابه کل در نظر بگیریم که در چه نقاطی و در چه لحظاتی تراکم شکل می‌گیرد و تهران متراکم می‌شود. یکی از اصلی‌ترین‌ها مساله حمل‌ونقل عمومی است. بیشترین تراکم ممکن را شما در حمل‌ونقل عمومی دارید برای این معقول‌ترین و کم‌هزینه‌ترین راه‌حل جدایی از راه‌حل‌های هزینه‌بر همچون افزایش واگن‌های مترو، دوامر ساده وجود دارد که یکی تغییر ساعات کاری است، دومین مساله هم این است که نظارت روی حمل‌ونقل عمومی باشد و در هر واگن تعداد مشخصی سوار شوند و مردم تراکم بیش‌از‌حد نداشته باشند. تغییر ساعت کار مهم است و ترافیک و تراکم شهری را در ساعات روز توزیع می‌کند. در کنار این، اجرای سریع و جهادی پروتکل‌های دورکاری هم مهم است. حجم بسیار زیادی از طبقه متوسط به‌صورت دورکاری می‌توانند مشاغل‌شان را پیش‌ببرند و کار کنند. اینها بحث‌های عمومی است که وجود دارد و طراح‌ها و برنامه‌ریزهای شهری می‌توانند این را ریز کنند و در واقع با جزئیات به آن بپردازند. اما می‌خواهم ادامه بحث را به جای دیگری ببرم که همین کار بی‌نهایت مساله است و ده‌ها مساله دیگر روی آن انباشته می‌شوند؛